

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 20.

Utgitt 30 mai.

1928

Kongelig resolusjon, hvorved de gebyrer som opkreves 11 mai. i henhold til «Gebyrtariff for Norges Utenrik-ske Stasjoner» av 23 mars 1923 § 1, nr. 1a og 2 til 23, tillates midlertidig forhøiet med 40 % også for budgett-året 1928—29.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet, hvorved i med- 22 mai. hold av lov nr. 1 av 4 juli 1919 § 1, siste ledd, jfr. kongelig resolusjon av 7 desember 1923 bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe graværer og geitebukker født i tiden 15 april—1 mai i angjeldende år på beite i sambeitestrekning — derunder innbefattet sambeite i innmark — i Røros landsogn i Sør-Trøndelag fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Skrivelse fra Socialdepartementet, hvori meddeles at 25 mai. departementet ifølge bemyndigelse, gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924, i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 har stadfestet Sandtorg herredsstyres beslutning i møte den 9 mai 1928 om vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder på Seljestad i Sandtorg, Troms fylke, fra grensen mot Harstad til Bottenelven som gjeldende inntil videre fra og med 1 juli førstkommende å regne.

Vedtekten er sålydende:

§ 1. Utsalgssteder, hvor salg av varer foregår, skal med de nedenfor nevnte undtagelser holdes lukket på hverdager fra kl. 20 til 8 og søn- og helligdager hele dagen. Utsalgssteder, hvor der bare føres tobakk, konfekt, drops, frukt i naturlig tilstand, fyrstikker, minneralvann og vørterøl, kan på hverdager holdes åpne til kl. 22 og på søn- og helligdager fra kl. 17 til 22.

§ 2. Fra bestemmelsene i § 1 gjelder følgende undtagelser: Nyttårsaften lukkes kl. 18.

1 og 17 mai lukkes kl. 14. Julaften lukkes kl. 16. Hverdage i markedsuken i juli måned lukkes kl. 22. Når nogen av forannevnte dager faller på søndager, holdes lukket hele dagen.

25 mai. § 3. Efter lukningstiden må kunder ikke innlates, dog er det tillatt å ekspedere kunder som er kommet inn før lukningstid.

§ 4. Denne vedtekt finner ikke anvendelse på avisiosker hvor der bare selges aviser, tidsskrifter, reiselesning, papir og frimerker.

§ 5. Overtredelse av denne vedtekt straffes efter loven. Jfr. straffelovens § 339,2.

29 mai. **Grunnlovsbestemmelse til forandring i grunnlovens §§ 50 og 62.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har i overensstemmelse med grunnlovens § 112 den 11 mai 1928 vedtatt følgende grunnlovsbestemmelse:

§ 50 tilføies et nytt ledd, sålydende:

Norske Tjenestemænd, som ere ansatte ved Diplomatiets eller Konsulatvæsenet, samt deres Husstand, ere, naar de forøvrigt opfylde foranstaaende Betingelser, stemmeberettigede i det Valgsogn i Norge, hvor de sidst havde sin Bopæl.

§ 62, 1ste ledd, skal herefter lyde således:

De Tjenestemænd, som ere ansatte ved Statsraadets Kontorer, eller Hoffets Betjente og dets Pensionister, kunne ikke vælges til Repræsentanter. Det samme gjælder Tjenestemænd, som ere ansatte ved Diplomatiets eller Konsulatvæsenet.

Denne grunnlovsbestemmelse kunngjøres herved som gjeldende bestemmelse i Kongeriket Norges Grunnlov.

Gitt på Oslo slott den 29 mai 1928.

Under Vår hånd og rikets segl.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

29 mai. **Lov om forandringer i lov om rettergangs-**
Nr. 1. måten for tvistemål av 13 august 1915.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mai 1928 sålydende:

§ 295 i lov om rettergangsmåten for tvistemål av 13 august 1915 skal lyde:

I rettsboken innføres bare det, som er bestemt i § 125 annet ledd og § 126. Dog skal partserklæringer, som inneholder erkjennelser av motpartens anførsler, føres inn, når han forlanger det, eller forliksrådet finner særlig grunn til det.

Bestemmelsen i § 154 første ledd gjelder ikke for for-

liksrådet. Klageren sørger selv for å få dommen forkynt for 29 mai. innklagede, medmindre forliksrådet har besørget det. For- Nr. 1.
liksrådets formann gir klageren meddelelse om dommen, dersom klagerens påstand ikke er tatt til følge. Meddelelsen kan rettes til den som har møtt for klageren i forliksrådet.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 29 mai 1928.

H A A K O N.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i lov om skjønn, 29 mai. ekspropriasjonssaker og odelsløsning av Nr. 2. 1 juni 1917.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mai 1928 sålydende:

I lov om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning av 1 juni 1917 skal følgende bestemmelser lyde:

§ 11. Antallet av skjønnsmenn skal være fire, når skjønnet styres av en dommer, og to, når det styres av en lensmann, hvis ikke annet er bestemt ved lov. Ved skjønn som omhandlet i sjøfartslovens § 319 er antallet to.

§ 31, første ledd. Hører skjønnsforretningen under en lensmann, kan partene klage til herredsretten over avgjørelser, som treffes av lensmannen forut for forretningen, eller som treffes under forretningen og er av den i § 30 nevnte art.

§ 34. Overskjønnet styres av herredsdommeren, hvis en lensmann har styrt underskjønnet.

Ellers hører overskjønnet under lagmannsretten, men styres av en lagdommer eller en av fylkesmannen opnevnt stedfortreder, uten at andre medlemmer av lagmannsretten deltar i behandlingen.

Antallet av skjønnsmenn er fire, hvis en lensmann har styrt underskjønnet, og ellers seks, dersom ikke et annet tall særskilt er bestemt ved lov. Ved skjønn som omhandlet i sjøfartslovens § 319 er antallet fire.

§ 53. Når takst er avgitt under en skjønnsforretning som styres av en dommer, kan saksøkeren forlange, at der ved kjennelse skal fastsettes en tid, efter hvis utløp han kan kreve å bli satt i besiddelse av tingen mot å utbetale erstatningsbeløpet.

Er der opstått en sådan tvist, som § 48 nevner, skal dog

29 mai. kjennelse om besiddelsestagelsen ikke avsies, før tvisten er
Nr. 2. rettskraftig avgjort.

Hvis tingen er beheftet eller beslaglagt, skal erstatningsbeløpet gis i forvaring til den tjenestemann som foretar fullbyrdelsen, hvis ikke alle vedkommende gir samtykke til utbetaling av beløpet. Er staten saksøker, innbetaler den ikke beløpet til tjenestemannen, men setter det inn i en autorisert bank.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 29 mai 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

29 mai. Lov om forandringer i lov om midlertidige forandringer i rettergangsordningen
Nr. 3. av 17 juli 1925.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mai 1928 sålydende:

§ 3 i lov om midlertidige forandringer i rettergangsordningen av 17 juli 1925 (nr. 13) skal lyde:

Bestemmelsen i domstolslovens § 54 første ledd skal ikke gjelde opnevnte meddommere i lagmannsrettene. Samme lovs § 222 første punktum skal ikke gjelde rettsskrivere ved lagmannsrettene.

Bestemmelsene i tvistemålslovens §§ 4 og 388 skal ikke gjelde for overrettene.

Tvistemålslovens § 368 trer ikke i kraft. Bestemmelsene i samme lovs §§ 366 og 367 skal også gjelde ved anke til Høiesterett.

Bestemmelsene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 § 5 siste ledd og § 7 siste ledd skal også gjelde når dommen er bragt inn for Høiesterett.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 29 mai 1928.

HAAKON.

(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

N. F. Leganger.

Lov om forandringer i lov om mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869. 29 mai.
Nr. 4.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mai 1928 sålydende:

§ 7 i lov angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 skal lyde:

Mortifikasjonssaken anlegges ved herreds- eller byretten. Gjelder saken mortifikasjon av heftelse på fast eiendom, anlegges den i det tinglag, hvor eiendommen ligger, og ellers, hvis ikke bevillingen inneholder annen bestemmelse, ved saksøkerens almindelige verneting. Angår saken noget dokument, hvorved eiendommer i forskjellige tinglag er beheftet, anlegges saken i det ene av disse tinglag.

Rettens formann berammer uten saksforberedelse hovedforhandling med et varsel, som ikke må settes under tre måneder. Saksøkeren skal la stevningen med innkallelsen innrykke i Kunngjørelsestidenden og et på stedet almindelig lest blad. På landet skal stevningen enn videre slås op på et til opslag brukt sted i det sogn, hvor saksøkeren har sin bopel, eller hvis saken angår heftelse på fast eiendom, i det sogn, hvor denne ligger. Angår saken dokument, hvorved eiendommer i forskjellige embedskretser er beheftet, blir stevningen å opslå i samtlige vedkommende kretser og sogn.

I særegne tilfelle, navnlig de som er omhandlet i § 5, kan det i bevillingen bestemmes, at stevningen skal innrykkes mer enn én gang og i flere innenlandske tidender, så vel som at innrykkelsen skal skje i et eller flere utenlandske blade. I siste tilfelle er varselsfristen seks måneder.

Istedenfor å bekjentgjøre stevningen med innkallelsen er det tilstrekkelig å bekjentgjøre bare innkallelsen, dersom det fremgår av denne hvilke dokumenter saken gjelder og hvad bevillingen går ut på. Når saksøkeren gir utkast til det, bør innkallelsen utferdiges på denne måte.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 29 mai 1928.

HAAKON.
(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

29 mai. **Lov om forandringer i lov om kjøp på av-**
Nr. 5. **betaling av 21 juli 1916.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mai 1928 sålydende:

Følgende paragrafer i lov om kjøp på avbetaling av 21 juli 1916 skal herefter lyde:

§ 1, siste avsnitt. Loven kommer bare til anvendelse, når kjøpet gjelder løsøre og summen av alle avdrag (avbetalingsprisen) ikke er over kr. 10 000,00.

§ 10. Vil selgeren ta tingen tilbake, kan han forlange utlevering efter reglene i §§ 11—13 uten søksmål. For øvrig får reglene i lov om tvangsfullbyrdelse av 13 august 1915 tilsvarende anvendelse så langt de passer.

§ 11. Utleveringen foretas av den myndighet som utleggsforretningene hører under, med tilkallelse av to vidner.

Begjæringen om utlevering skal inneholde en beregning over hvad saksøkeren mener han kan godskrive sig efter reglene i § 4. Bestyreren berammer tid og sted for forretningen og gir begjæringen påtegning om det. Derefter lar saksøkeren begjæringen forkynne for saksøkte med varsel som for forliksklager bestemt.

Finnes det betenkelig å gi saksøkte varsel, eller kan forkynnelse overensstemmende med lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 168—171 ikke iverksettes, blir forretningen på saksøkerens begjæring å sette, uten at saksøkte er varslet. Forretningen kan imidlertid i så fall alene fremmes, dersom saksøkte er til stede. Er han ikke til stede, kan bestyreren beslutte, at tingen skal tas i forvaring av ham eller av en tredjemann, som han opnevner. Forretningen utsettes til en bestemt tid, minst 14 dager derefter, og til denne skal bestyreren varsle saksøkte gjennom skriftlig meddelelse, som han på stedet leverer til nogen, som kan ta imot forkynnelse for saksøkte efter lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 169—171; kan dette ikke skje, blir meddelelsen å opslå eller efterlate på stedet, og dessuten av saksøkeren å forkynne for saksøkte overensstemmende med lov om domstolene av 13 august 1915 §§ 168—171, hvis dertil er anledning. Forretningen blir derefter å fremme, enten saksøkte møter eller ikke.

§ 12. Forretningens bestyrer megler forlik mellem partene hvis begge er til stede. Han skal under forretningen gjøre saksøkte eller den som er til stede på dennes vegne, bekjent med en kjøpers rettigheter efter denne lov. Møter ikke saksøkte, skal bestyreren vareta hans interesser under forretningen (tvangsfullbyrdelsesloven § 241, annet ledd).

Enes ikke partene om tingens verdi (§ 3), fastsettes den ved skjønn av forretningsens bestyrer i forening med vidnene. Finner bestyreren det påkrevet, kan han som vidner tilkalle to menn som er opnevnt overensstemmende med skjønnsloven av 1 juni 1917 §§ 12 eller 14. Sistnevnte lovbestemmelse skal anvendes, når det begjæres av begge parter.

29 mai.
Nr. 5.

§ 13. Gjør saksøkte innsigelse mot utleveringen, kan den bare foregå, hvis bestyreren finner at innsigelsen er åpenbart grunnløs.

Er det tvist om, hvorvidt saksøkeren skal betale noget i henhold til § 5, første ledd eller om, hvor meget han skal betale, kan dog utlevering foregå hvis saksøkeren deponerer en så stor sum hos bestyreren, som denne fastsetter. Finner bestyreren saken tilstrekkelig oplyst, kan han derefter uten videre forhandling avgjøre, hvem som skal ha det deponerte beløp. I motsatt fall berammer bestyreren samtidig et nytt møte til en bestemt tid minst 14 dager derefter, hvortil saksøkte, om han ikke har møtt, varsles således som i § 11, næst-siste punktum, bestemt. I dette møte kan partene nærmere begrunne sine påstander, hvorefter bestyreren avgjør, hvem som skal ha det deponerte beløp. Fristen for klage til namsretten over denne avgjørelse er 14 dager. Det deponerte beløp blir ikke å utbetale før endelig avgjørelse er truffet.

§ 14. Overskjønn kan forlanges, hvis avbetalingsprisen er større enn kr. 200,00.

Begjæring herom må fremsettes innen en måned efter utleveringsforretningens slutning. For øvrig får reglene i lov om skjønn, ekspropriasjonssaker og odelsløsning av 1 juni 1917 tilsvarende anvendelse.

Saksøkeren kan dog ikke begjære overskjønn, hvis han ikke under forretningen har avgitt erklæring om at han vil gjøre det. Avgir han slik erklæring, kan bestyreren bestemme at tingen ikke skal utleveres til ham, men at den skal tas i forvaring av bestyreren eller av en tredjemann som han opnevner. Slik bestemmelse kan bestyreren også treffe, hvis saksøkte på stedet erklærer at han vil forlange overskjønn.

Bestyreren skal innen forretningens slutning gjøre begge parter opmerksom på følgene av at de ovennevnte erklæringer avgis eller undlates.

Omkostningene ved overskjønnet bæres av den part som det går imot; hvem det er, avgjør overskjønnet.

§ 15. Vil kjøperen benytte sin rett efter § 6 eller § 7 til å løse inn ting som selgeren har fått tilbake, kan han forlange utlevering uten søksmål. Reglene i §§ 11, 12 og 14, jfr. § 10, annet punktum, får tilsvarende anvendelse.

Er det tvist om hvor meget kjøperen skal betale efter § 6,

29 mai. annet ledd, jfr. § 7, kan utlevering skje, når han foruten å
 Nr. 5. betale, hvad han mener å skyld, deponerer en så stor sum
 hos bestyreren som denne bestemmer.

Denne tvist avgjøres på den måte, som er foreskrevet
 i § 13.

Har selgeren deponert noget i henhold til § 13, annet
 ledds første punktum, skal det utbetales til ham, når tingen
 igjen utleveres til kjøperen.

§ 16. Kjøperen kan ikke på forhånd fraskrive sig rettig-
 heter som hjemles ham i denne lov eller vedta annet verne-
 ting enn det lovbestemte.

Heller ikke kan han på forhånd gi fullmakt til å slutte
 forlik på hans vegne.

Avtale om at tvist som måtte opstå av et kjøp efter denne
 lov skal avgjøres ved voldgift, er ugyldig, såfremt den er inn-
 gått før eller samtidig med kontraktens oprettelse.

§ 18. For de i denne lovs §§ 11, 12 og 13, jfr. § 15 om-
 handlede utleveringsforretninger med tilknyttet skjønn betales:

- a) når den efter § 12 fastsatte verdi ikke er over
 kr. 200,00 kr. 6,00
 - b) når verdien er over kr. 200,00 til kr. 2000,00.. » 9,00
 - c) når verdien er over kr. 2000,00 » 12,00
- For tilsigelse betales kr. 1,00.

For øvrig får sportellovens regler anvendelse. Dog fast-
 setter bestyreren betalingen til vidner som blir opnevnt efter
 skjønnslovens § 14.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 29 mai 1928.

HAAKON.

(L. S.)

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

29 mai. **Lov om forandring i lov om veksler av**
 Nr. 6. **7 mai 1880.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mai
 1928 sålydende:

§ 80, 1. punktum, i lov om veksler av 7 mai 1880 skal lyde:

Vekselpreskripsjonen avbrytes ved at stevning er inn-
 kommet til retten eller ved vekselfordringens anmeldelse i

skyldnerens under offentlig behandling stående bo eller der- 29 mai.
ved at den mot hvem sådant søksmål er reist, gir en formann Nr. 6.
varsel om søksmålet (rettergangslovens § 80).

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 29 mai 1928.

HAAKON.
(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Lov om tilvirkning og omsetning av alko- 29 mai.
holholdige drikkevarer på Svalbard. Nr. 7.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 16 mai
1928 sålydende:

§ 1. Tilvirkning av brennevin, øl, vin, fruktvin og mjød
er forbudt på Svalbard.

Kongen kan i den utstrekning og på de vilkår som han
måtte bestemme, gjøre undtagelse fra dette forbud.

§ 2. Overtredelse av denne lov eller forskrifter, utferdi-
get med hjemmel av den, straffes med bøter inntil kr. 50 000,00
eller med fengsel inntil 6 måneder eller med begge deler.

Overtredelsene anses som forseelser uansett straffens
størrelse, og de er straffbare, også om de er begått av uakt-
somhet. Forsøk straffes som fullbyrdet overtredelse.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 29 mai 1928.

HAAKON.
(L. S.).

Joh. Ludw. Mowinkel.

N. F. Leganger.

Utgiver: Byråchef M. Hofgaard.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.